

Bemærkninger til lovforslaget

Fra „foreningen for sønderjyske krigsbeskadede og faldnes efterladte“ har socialministeriet modtaget nedennævnte ændringsforslag til den sønderjyske krigsinvalidforsørgelseslov:

1. at grundrentebeløbene i lovens §§ 6, 8 og 23 ændres i forhold til den pristalsstigning, som har fundet sted fra det tidspunkt, da disse grundbeløb blev fastsat i loven,

2. at der ved beregning af aldersrenten i henhold til folkeforsikringsloven ikke medtages sådanne beløb, som ydes efter den sønderjyske krigsinvalidforsørgelseslov,

3. at bestemmelsen i lovens § 10 ændres således, at krigsinvaliditer i pensionsberettigende stillinger under stat eller kommune ligestilles med sådanne i private virksomheder beskæftigede krigsinvaliditer,

4. at bestemmelsen i lovens § 14 ændres således, at der til alle anerkendte krigsinvaliditer og krigsenker, som afgår ved døden, ydes et beløb af indtil 400 kr. til afholdelse af begravelsesudgifter, uden hensyn til trang,

5. at bestemmelsen i lovens § 18 om udbetaling af dagpenge under indlæggelse på sygehus m. m. ændres, således at dagpengesatsen forhøjes til de samme beløb, som gælder efter ulykkesforsikringsloven,

6. at lovens § 21 om forsørgelse af efterladte ændres således, at der under a 2 indføjes en bestemmelse, som sikrer, at enken efter en $66\frac{2}{3}$ pct. anerkendt krigsinvalid, under alle forhold kan få efterladteforsørgelse,

7. at bestemmelsen i lovens § 21 a 3 udvides således, at „50 pct.“ ændres til „40 pct.“, og at der i loven indføjes en bestemmelse, som altid sikrer efterladte efter krigsinvaliditer, som afgår ved døden af en i forbindelse med den anerkendte lidelse stående sygdom, efterladteforsørgelse,

8. at krigsinvaliditer og enker får adgang til den brændsels- og beklædningshjælp, der ydes alders- og invaliderentemodtagere,

9. at der til krigsinvaliditer, som er anerkendt med en erhvervsindskrænkning på $66\frac{2}{3}$ pct., i alle tilfælde ydes aldersrente, uden hensyn til om de pågældende er medlemmer af en statsanerkendt sygekasse,

10. at der i lovens § 8, stk. 5, indføjes en bestemmelse om, at forhøjelsen i § 8, stk.

4, også gælder sådanne invaliditer, hvis invaliditetsprocent er fastsat til 80 pct. og derover, såfremt de er fyldt 60 år, og hvis invaliditet har forværret sig betydeligt som følge af alderen,

11. at bestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, ændres således, at der også til krigsinvaliditer med en erhvervsindskrænkning på under 10 pct. udbetales forsørgelse.

Socialministeriet har forhandlet med invalidenævnet og invaliderådet om sagen og skal herefter bemærke følgende:

ad 1. Efter de nugældende regler tilkommer der personer, der oppebærer forsørgelse et midlertidigt tillæg til forsørgelsen. Dette tillæg udgør for hver 54 kr., som, såfremt lov nr. 489 af 12. september 1919 vedblivende var gældende, ville være blevet tilstået de i nævnte lov omhandlede gifte statstjenestemænd i dyrtidstillæg, 5 pct. for gifte og de i henhold til fornævnte lov med disse ligestillede og 3 pct. for ugifte. Endvidere ydes der, for så vidt og så længe dette midlertidige tillæg til gifte udgør mere end 60 pct. af grundbeløbene efter lovens §§ 6 og 7, yderligere for hver 5 pct. tillægget overstiger 60 pct., et midlertidigt tillæg på 3 pct. af de i lovens § 8 omhandlede tillæg for svær skade eller hjælpeløshed til de invaliditer, der oppebærer tillæg som de nævnte.

Forholdet er imidlertid det, at det særlige udgiftstal, der omhandles i tjenestemandsløven af 1919 ikke længere beregnes af det statistiske departement, efter at den nye tjenestemandsløve har lagt det almindelige detailpristal til grund for beregningen af tjenestemændenes reguleringstillæg. En ændring af den sønderjyske militærinvalidelov er derfor på dette punkt nødvendig.

Til brug ved afgørelsen af spørgsmålet, hvilke reguleringer der bør søges gennemført for de sønderjyske krigsinvaliditer, har socialministeriet navnlig haft opmærksomheden henvendt på de reguleringer, der har fundet sted med hensyn til militære invaliditer i henhold til loven om invaliderente til tilskadekomne militære værnepligtige, jfr. lov bekendtgørelse af 3. december 1948, idet de omstændigheder, der betinger disse 2 gruppers invaliditet, i hovedsagen er de samme. Socialministeriet må derfor anse det for